

Ovim je dekretom Ilirija razdijeljena na šest civilnih provincija: Kranjsku, Korušku, Istru, civilnu Hrvatsku, Dalmaciju i Dubrovnik te Vojničku Hrvatsku. Civilne su se provincije raspadale na 20 okružja (districts),¹ ova na kotare (cantons), a kotari opet na gradske i seoske općine. Od ovih provincija sačinjavao je civilnu Hrvatsku sav prostor nekadašnje austrijske Istre s Pazinom, primorje od Mošćenica do Senja i otoci Krk, Rab, Cres i Lošinj uz svu ostalu zemlju do Save. Vojnička se Hrvatska (la Croatie militaire) raspadala kao i prije na regimente: ličku, otočku, ogulinsku, slunjsku i obje banske. Vladi ilirskoj (le gouvernement général des provinces de l'Illyrie) sa središtem u Ljubljani stajali su na čelu uz generalnoga gubernatora još i generalni intendant financijâ i povjerenik za pravosuđe (le commissaire de justice). Gubernatoru bijaše podčinjena sva vojska u Iliriji, kao i državno redarstvo (žandarmerija), pa cjelokupna uprava; nadalje mu je povjereno utvrđenje gradova i gradnja cestâ. Glavne poslove same uprave, a naročito zemaljski proračun, imao je u rukama generalni intendant financijâ, dok povjereniku za pravosuđe, podčinjenomu jedino gubernatoru, bjehu predani svi pravosudni poslovi. Ova trojica pa još dva suca prizivnoga sudišta ljubljanskoga sačinjavali su malo vijeće (petit conseil) ilirskih pokrajina, kojemu je predsjedao gubernator, a koje je okupljalo u svojim rukama sve pravosudne i upravne poslove. Uz ovu centralnu ilirsku vladu stajao je svakoj od provincija na čelu posebni intendant, a okružjima i kotarima podintendanti (subdélégué), gradskim općinama načelnici (maire), a seoskim starješine. Kompetencija svakoga od ovih glavara bijaše u malom ista kao i ona glavnoga intendanta, komu su bili podređeni provincijalni intendanti, ovima podintendanti, a ovima opet načelnici i starješine. Uz svakoga od ovih glavara nalazilo se vijeće, sastavljeno od poglavitih upravnih činovnika, a u općinama od građana i seljana. Izuzetak čini Vojnička Hrvatska, u kojoj je ostala nepromijenjena bivša krajiška uprava, tek joj je na čelo stavljen viši časnik s naslovom vojničkoga intendanta sa sjedištem u Karlovcu, ali podržan gubernatoru. Sudstvo bilo je u Iliriji uređeno slično dalmatinskomu u doba Dandolo. U svakom kotaru smješten je pomirbeni sud s jednim sucem (juge de paix), dok su u većim gradovima (za hrvatske zemlje na Rijeci, u Karlovcu, Zadru, Spljetu,

¹ Hrvatsko-dalmatinska okružja bijahu: Karlovac, Rijeka i Senj; Zadar, Spljet, Šibenik, Makarska i Hvar; Dubrovnik, Kotor i Korčula.